

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 7 września 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État – Francja) – Egiom SAS, dawniej Holcim France SAS, Enka SA/Ministre des Finances et des Comptes publics

(Sprawa C-6/16) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Podatki bezpośrednie — Swoboda przedsiębiorczości — Swobodny przepływ kapitału — Pobór podatku u źródła — Dyrektywa 90/435/EWG — Artykuł 1 ust. 2 — Artykuł 5 ust. 1 — Zwolnienie — Dywidendy wypłacane przez spółkę zależną będącą rezydentem na rzecz spółki dominującej niebędącej rezydentem, której bezpośrednimi lub pośrednimi właścicielami są rezydenci państw trzecich — Domniemanie — Oszustwo podatkowe, unikanie opodatkowania i nadużycie podatkowe)

(2017/C 374/06)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Egiom SAS, dawniej Holcim France SAS, Enka SA

Strona pozwana: Ministre des Finances et des Comptes publics

Sentencja

Artykuł 1 ust. 2 dyrektywy Rady 90/435/EWG z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich, zmienionej dyrektywą Rady 2003/123/WE z dnia 22 grudnia 2003 r., z jednej strony oraz art. 49 TFUE z drugiej strony należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie krajowym przepisom podatkowym, takim jak będące przedmiotem postępowania głównego, które uzależniają przyznanie korzyści podatkowej przewidzianej w art. 5 ust. 1 tej dyrektywy – czyli zwolnienie z poboru podatku u źródła dywidend wypłaconych przez spółkę zależną będącą rezydentem spółce dominującej niebędącej rezydentem, jeżeli ta spółka dominująca jest kontrolowana bezpośrednio lub pośrednio przez jednego lub kilku rezydentów państw trzecich – pod warunkiem że owa spółka dominująca udowodni, iż głównym lub jednym z głównych celów łańcucha udziałów nie było czerpanie korzyści z tego zwolnienia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 106 z 21.3.2016.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 7 września 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Berlin – Niemcy) – H./Land Berlin

(Sprawa C-174/16) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Polityka społeczna — Dyrektywa 2010/18/UE — Zmienione porozumienie ramowe dotyczące urlopu rodzicielskiego — Klauzula 5 pkt 1 i 2 — Powrót z urlopu rodzicielskiego — Prawo do powrotu do tej samej pracy lub do pracy równorzędnej lub podobnej — Zachowanie w niezmienionej formie uprawnień nabytych lub nabywanych — Urzędnik kraju związkowego awansowany jako urzędnik w okresie próbnym na stanowisko kierownicze — Uregulowanie rzeczzonego kraju związkowego przewidujące zakończenie okresu próbnego z mocy prawa i bez możliwości przedłużenia z upływem okresu dwóch lat, nawet w wypadku nieobecności wynikającej z urlopu rodzicielskiego — Niezgodność — Konsekwencje)

(2017/C 374/07)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Berlin

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: H.

Strona pozwana: Land Berlin

Sentencja

- 1) Klauzulę 5 pkt 1 i 2 zmienionego Porozumienia ramowego dotyczącego urlopu rodzicielskiego, które stanowi załącznik do dyrektywy Rady 2010/18/UE z dnia 8 marca 2010 r. w sprawie wdrożenia zmienionego porozumienia ramowego dotyczącego urlopu rodzicielskiego zawartego przez BUSINESSEUROPE, UEAPME, CEEP i ETUC oraz uchylającej dyrektywę 96/34/WE, należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu takiemu jak to w sprawie w postępowaniu głównym, które uzależnia ostateczny awans na stanowisko kierownicze w służbie publicznej od spełnienia warunku, że wybrany kandydat uprzednio pomyślnie odbędzie na tym stanowisku dwuletni okres próbny, oraz zgodnie z którym to uregulowaniem, w sytuacji gdy taki kandydat przez większą część okresu próbnego przebywał – i nadal przebywa – na urlopie rodzicielskim, rzeczony okres próbny kończy się z mocy ustawy z upływem tego dwuletniego okresu, bez możliwości jego przedłużenia, a w konsekwencji zainteresowany zostaje po powrocie z urlopu rodzicielskiego przeniesiony na stanowisko niższego szczebla – w aspekcie zarówno statusu, jak i wynagrodzenia – niż to, które zajmował przed przyjęciem na ten okres próbny. Wynikające stąd naruszenia tej klauzuli nie mogą być uzasadnione celem okresu próbnego, który polega na umożliwieniu dokonania oceny zdatności do zajmowania stanowiska kierowniczego podlegającego obsadzeniu.
- 2) Do sądu odsyłającego należy, w razie potrzeby z odstępniem od stosowania uregulowania krajowego, którego dotyczy sprawa w postępowaniu głównym, ustalenie, zgodnie z wymogami klauzuli 5 pkt 1 zmienionego porozumienia ramowego dotyczącego urlopu rodzicielskiego, które stanowi załącznik do dyrektywy Rady 2010/18, czy w okolicznościach takich jak te w sprawie w postępowaniu głównym dany kraj związkowy jako pracodawca znajdował się w sytuacji obiektywnej niemożności umożliwienia zainteresowanej powrotu na jej stanowisko pracy po zakończeniu urlopu rodzicielskiego, a jeżeli tak – zapewnienie, by zostało jej przydzielone stanowisko pracy równorzędne lub podobne i zgodne z umową o pracę lub ze stosunkiem zatrudnienia, bez uzależniania tego przydzielenia od uprzedniego przeprowadzenia nowego postępowania rekrutacyjnego. Do rzeczonoego sądu należy również zapewnienie, by zainteresowana po zakończeniu urlopu rodzicielskiego mogła kontynuować okres próbny na stanowisku, na które powróciła lub które zostało jej nowo przydzielone, na warunkach zgodnych z wymogami wynikającymi z klauzuli 5 pkt 2 zmienionego porozumienia ramowego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 232 z 27.6.2016.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 7 września 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Hannover – Niemcy) – Heike Schottelius/Falk Seifert

(Sprawa C-247/16) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Ochrona konsumentów — Dyrektywa 1999/44/WE — Sprzedaż towarów konsumpcyjnych i związane z tym gwarancje — Pojęcie „umowy sprzedaży” — Brak możliwości zastosowania tej dyrektywy — Brak właściwości Trybunału)

(2017/C 374/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Hannover

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Heike Schottelius

Strona pozwana: Falk Seifert